

**Sygn. akt VIII Gz 113/15**

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2015 r.

**Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Marek Tauer (spr.)

Sędziowie: SSO Elżbieta Kala

SSO Wojciech Wołoszyk

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko R. E. i J. T.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 17 lutego 2015 r., sygn. akt VIII GC 1001/14

**postanawia:**

oddalić zażalenie.

Marek Tauer Elżbieta Kala Wojciech Wołoszyk

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił (na podstawie art. 370 kpc) apelację pozwanych od wyroku z dnia 10 września 2014 r. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że dnia 16 stycznia 2015 r. zwrócono wnioski pozwanych z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych. Następnie dnia 5 lutego 2015 r. wezwano pozwanych do uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 719 zł, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia apelacji. Bezskutecznie.

Pozwani w zażaleniu od powyższego rozstrzygnięcia, które zaskarżyli w całości, zarzucili naruszenie przepisu art. 126 § 2 pkt 1 kpc w zw. a art. 135 § 1 kpc poprzez błędne oznaczenie adresu zamieszkania stron pozwanych, tj. wskazanie w pozwie i w dalszych pismach procesowych adresu miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w sytuacji, gdy ten adres nie był adresem zamieszkania pozwanych, co skutkowało niedoreczeniem wezwania do usunięcia braków formalnych na adres zamieszkania stron. Skarżący domagali się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie pozwanych nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.p.c. jeżeli stroną jest osoba fizyczna, doręczenia dokonuje się jej osobiście, a gdy nie ma ona zdolności procesowej - jej przedstawicielowi ustawowemu. Z kolei stosownie do art. 135 § 1 k.p.c. doręczenia dokonuje się w mieszkaniu, w miejscu pracy lub tam, gdzie się adresata zastanie.

Jak wynika z akt postępowania, przesyłka zawierająca wezwania do usunięcia braków apelacji, tj. uiszczenia należnej od niej opłaty sądowej w kwocie 719 zł doręczona została pozwanym na adres wskazany w pozwie przez powoda (B., ul. (...)) i odebrana osobiście przez pozwanego J. T., co skarżący ten potwierdził własnoręcznym podpisem na zwrotnych potwierdzeniach odbioru (k- 98, 99).

W świetle powyższego, niezależnie od tego, że adres B., ul. (...) nie stanowi miejsca zamieszkania pozwanych, brak było podstaw do kwestionowania skuteczności doręczenia wezwania do uiszczenia opłaty od apelacji pod tym adresem. Jak zostało już wskazane doręczenie przesyłki sądowej adresowanej do osoby fizycznej nastąpić może bowiem tam gdzie się adresata zastanie, fakt zaś odbioru wezwania z dnia 21.01.2015 r., w świetle treści zwrotnych potwierdzeń odbioru, nie mógł budzić wątpliwości. Ubocznie jedynie zauważyć trzeba, że skarżący w zażaleniu – wbrew temu co podali – nie wskazali adresów zamieszkania, pozostawiając w tym zakresie puste miejsce (k- 106). Adresu zamieszkania nie podali także na wcześniejszym etapie postępowania.

Jednocześnie podkreślić należy, że wszystkie dokonywane w sprawie doręczenia dla pozwanych odbywały się dotąd pod wskazanym wyżej adresem, a pozwani doręczeń tych nie kwestionowali. I tak w szczególności, własnoręcznie potwierdzili odebranie zawiadomienia o terminie rozprawy (k- 51, 52), wezwania do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym, doręczenia odpisu pisma powoda (k- 61, 64), jak również odpisu wyroku z uzasadnieniem (k- 77, 78) czy następnie odpisu zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (k- 94, 95). Także po wniesieniu przedmiotowego zażalenia, wezwanie do złożenia oświadczenia o sytuacji majątkowej, a następnie wezwanie do uiszczenia opłaty od zażalenia odebrali pod adresem ul. (...), (...)-(...) B. (k- 120, 121 i k- 129, 130).

Li tylko na marginesie wskazać należy, że pozwani do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, jako adres głównego miejsca wykonywania działalności i adres dla doręczeń podali wyłącznie adres ul. (...), (...)-(...) B.. Ten zatem adres był znany powodowi i za właściwy uznali go sami pozwani, skoro pod tym adresem dokonywali odbioru kolejnych przesyłek sądowych. Ponadto, w piśmie z dnia 10 maja 2014 r. oznaczonym jako „zarzuty” (faktycznie jednak stanowiącym sprzeciw od nakazu zapłaty) skarżący przy adresie pozwanej strony podali „adres w aktach sprawy” (k- 31).

Reasumując stwierdzić należało, iż wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji zostało pozwanym skutecznie doręczone w dniu 5 maja 2015 r. (k- 98, 99), co potwierdzone zostało własnoręcznym podpisem pozwanego J. T.. Z uwagi na fakt, że pozwani żądanej opłaty od apelacji nie uiszcili, którego to faktu nie kwestionują, apelację od wyroku z dnia 10 września 2014 r. Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił, jako nieopłaconą na podstawie art. 370 kpc.

Zaskarżone postanowienie odpowiadało zatem prawu, zaś zażalenie, jako bezzasadne, należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Marek Tauer  
Elżbieta Kala  
Wojciech Wołoszyk